

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwolić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jako też terminu uiszczeniu dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie podpadają pod przepisy karne §§ 15 — 19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. strona 1064) stanowiącej załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95 poz. 700).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

469.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa, cukru, zapalek i t. p. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 150, 151, 153 i 154 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) tudzież art. 91 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 661) uchyla się. Natomiast rozciąga się na

cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień ustępu 1 i 2 artykułu 52 austriackiej ustawy o podatku od spirytusu z 20 czerwca 1883 r. (Dz. Praw № 95) z uzupełnieniem z 17 lipca 1899 (Dz. Pr. № 120).

§ 2. Artykuły 331 do 346 ros. ust. akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) uchyla się, a artykuł 330, 445 i 449 tejże ustawy, § 7 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 661) i § 79 austr. ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. № 95) z uzupełnieniem z dnia 17 lipca 1899 r. (Austr. Dz. U. № 120.II) otrzymują brzmienie następujące w przedmiocie kredytowania podatku:

„Podatek spożywczy od spirytusu (akcyza) może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 3. Ustęp drugi § 11 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu piwa z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 863), ustęp pierwszy § 22 austriackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 lipca 1899 r. (Dz. U. № 120.I) o opodatkowaniu piwa i część art. 400 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) odnosząca się do kredytowania podatku od piwa otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy od piwa może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 4. § 40 austriackiej ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. № 97), zmienionej częściowo ces. rozporządzeniem z dnia 17 lipca 1899 r. (Dz. U. № 120.IV) i § 3 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 117) o kredytowaniu podatku od cukru otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy od cukru (akcyza) może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 5. Artykuł 1050 i 1051 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) i § 7 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu zapalek z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 814) odnoszące się do kredytowania podatku (akcyzy) od zapalek otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy (akcyza) od zapalek może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 6. Podatek zakredytowany, a niezapłacony w terminie ściągają się analogicznie do postanowień art. 2 i 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189) wraz z karą za zwłokę wynoszącą miesięcznie 10% zaległych, w terminie niezapłaconych kwot (§ 2 ustawy) i opłatami na pokrycie kosztów spowodowanych przymusowym ściąganiem zaległości w przewidzianej w § 6 powyższej ustawie wysokości.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

470.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet dziennych.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djety dzienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 324), ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I st. sł. na	3720 mk.
II " " "	2957 "
III " " "	2957 "
IV " " "	2957 "
V " " "	2649 "
VI " " "	2236 "
VII " " "	1914 "
VIII " " "	1485 "
IX " " "	1485 "
X " " "	1272 "
XI " " "	1272 "
XII " " "	1272 "

Dla sędziów i prokuratorów:

- a) pobierających uposażenie grupy I na 2236 mk.
- b) " " " II " 2649 "
- c) " " " III i IV " 2957 "

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na	2957 mk.
Dla " " " nadzwyczajnych na	2649 "
Dla zastępców profesorów na	2236 "
Dla adjunktów, kustoszów, prosekto- rów, konstruktorów i obserwatorów na	1914 mk.
Dla asystentów starszych na	1485 "
Dla asystentów młodszych (demon- stratorów, elewów) na	1272 "

Dla wyższych funkcjonariuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na	2957 mk.
II " " "	2649 "
III " " "	2649 "
IV " " "	2236 "
V " " "	2236 "
VI " " "	1914 "
VII " " "	1485 "
VIII " " "	1485 "

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują 1914 mk.
Inni aplikanci sądowi 1485 "

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	2957 "
2 " " "	2649 "
3 " " "	2236 "
4 " " "	1914 "
5 " " "	1485 "
6 " " "	1485 "
7 " " "	1272 "
8 " " "	1272 "
9 " " "	1272 "
10 " " "	963 "
11 " " "	963 "
12 " " "	963 "
13 " " "	963 "
14 " " "	763 "
15 " " "	763 "

Funkcjonariusze niżsi od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy 763 mk.
Funkcjonariusze niżsi od 5 st. pł. do 9 st. pł. tudzież pomocnicy kancelaryjni w b. zarborze austriackim 963 "
Posterunkowi i starsi posterunkowi Policji Państwowej 1191 "
Przodownicy i starsi przodownicy Policji Państwowej 1272 "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

471.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożyznianych do rent pobieranych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 i art. 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wy-